

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

Dne 19. aprila t. l. ob 6. uri zvečer se je vršil redni občni zbor „Narodne Tiskarne“. Pričujočih je bilo 10 delničarjev, uloženih 216 delnic. Podpredsednik dr. Tavčar spominja se bivšega predsednika dr. V. Zarnika, ki se je do poslednjega časa zanimal za ta zavod. Naj mu bode ohranjen hvaležen spomin!

Odbornik g. Anton Knez čita potem poročilo o delovanju upravnega odbora „Narodne tiskarne“ l. 1887. Pred vsem navaja razna nova določila glede notranje uprave in poslovanja tiskarne s strankami, kakor tudi glede pobiranja naročnine za „Slov. Narod“. Številke kažejo, da je odbor pravo ukrenil, kajti iz njih se vidi napredek tiskarne in ob jednem „Slov. Naroda“, zaradi katerega so domoljubi ustanovili „Narodno Tiskarno“.

Finančno stanje društva, neglede, da so se s tem tudi izgube zavirale, se je vsled teh določil zdatno zboljšalo, mej tem ko smo imeli sklepom vlanskega leta na črkah, papirji, barvi in bronzi 4455 gld. 94 kr. dolga, so letos vsi računi poravnani in društvo nema nikakoga družnega dolga, kakor svojim delničarjem oziroma rezervnemu fondu, kateremu se je odzvel del gotovine v porabo prometnej glavnici. Ta gotovina odzeta rezervnemu fondu se pa obrestuje iz skupnih dohodkov tiskarne po onej obrestnej meri, kakor se je prej, ko je bila nalozena pri denarnih zavodih. S sprotnim plačevanjem svojih naročil dosega društvo, da si na skonti prihrani 7 do 10%, dočim rezervnemu fondu plača le 5%. Tudi tiskarna sedaj, kar potrebuje takoj plača zatorej lahko ceneje kupuje, ker ne potrebuje od strani prodajalcev nobenega kredita.

Drug moment dokazujoč korist imenovanih naredeb je ta, da je društvo vlansko leto imelo terjati 5015 gld. 98 kr. za tiskarska dela, letos pa le 3663 gld. 49 kr., torej 1352 gld. in 49 kr. manj, akoravno se je promet zvišal.

Posebno pozornost obračal je upravni odbor na na red v tiskarni. Zarad pretesnih prostorov sicer ni mogel vsega izpeljati tako, kakor bi rad. Tudi sklep o nakupu novega stroja ni se mogel zaradi tega izvršiti in le vestnemu izpolnjevanju dolžnostij s strani osebja se imamo zahvaliti, da so se naro-

čila kolikor moči točno izvrševala. Da se pa prepreči ta razširjenju in napredku društva škodljiva okolnost, sklenil je upravni odbor najeti si druge prostore.

Posrečilo se nam je po skrbi tačasnega načelnika gospodarskega odseka, gosp. Ivana Hribarja, dobiti primerne prostore v hiši banke „Slavije“, v katere se bomo preselili tekom meseca aprila.

Pričakujemo, da nam bode v novih prostorih mogoče vse nameravane uravnave pri upravi in poslovanju povoljni izvršiti, laskamo se z nado, da bode potem „Narodna Tiskarna“ ugledno urejena in stem, kar nam je pri našem delu glavni namen in glavna težnja, krepka podpora narodnemu življenju, razcvetajoči se slovenski književnosti, kakor dnevnej literaturi.

Promet društva se je v preteklem letu zdatno povečal mimo prejšnjega leta. Dočim smo lansko leto imeli prometa 57.916 gld. 32 kr., narasel je letos na 68.517 gld. 23 kr., torej več za 10.600 gld. 91 kr. (Konec prih.)

Res carantanae.

Začetkom tega leta donesel je „Mir“ vest, ki jako čudno osvetljuje koroške razmere, da je morala sodnija v Šent-Pavlu dve pravdni zadevi odstopiti okr. sodniji v Slovenjem Gradci in sicer zategadel, ker noben sodnih uradnikov, poslujočih pri okrajni sodniji v Šent-Pavlu, ni mogel sporazumeti se s strankama, ker nobeden iz njih ne umeje slovenski. Ta stvar naznanila se je tudi, kakor poroča na dalje „Mir“ pravosodnemu ministerstvu, katero je pritožitelju odgovorilo, da bode o svojem času v tej zadevi ukrenilo potrebno. Kaj je ukrenilo, doslej, tega ne vemo, pa da so razmere pri Šent-Pavelski sodniji iste, kakor so bile in če prosi danes trdi slovenski kmet pravne pripomoči pri tej sodniji, odstopiti se bo morala zopet vsa pravdna zadeva Slovenjograški ali pa kateri drugi sodniji na Štajerskem. A Šent-Pavelska sodnija ni jedina, pri kateri le slovenskega jezika večča stranka ne more občevati s sodnimi uradniki; skoro vse sodnije na slovenskem Koroškem in v mešanih okrajih razpolagajo z uradniki, kateri se ne mogo razumeti s slovenskim kmetom še manj pa uradovati v njegovem jeziku. Neznosne te razmere, ki so v prvi meri v

kvar pravnemu poslovanju, naj pojasnijo naslednji podatki:

Od vseh sodnih okrajev (26) na Koroškem je:

- šešt popolnem slovenskih namreč: Pliberk, Borovlje, Dobrla vas, Kaplja, Rožek, Podklošter;
- šešt okrajev z mešanim prebivalstvom: Celovec, Šent-Pavel, Beljak, Šent-Vid, Šent-Mohor, Trbiž.

Od teh slednjih je Celovski okraj po ogromnej večini slovenski; osobne razmere pa so pri Celovski deželni sodniji sledeče:

Od tu nameščenih justičnih uradnikov ne znajo slovenski:

1. predsednik deželnemu sodišču, nadsodni svetnik in od 8 svetnikov pet; trije svetniki so pa popolnem v besedi in pisavi večji slovenskega jezika. Isto tako ni svetniški tajnik slovenskega jezika zmožen, od sodnih pristavov pa je samo 1, reci jeden, slovenščine zmožen.

Koroška šteje 17 sistemizovanih avskultantskih mest; 10 avskultantov je prirejenih deželni in okrajni šodniji v Celovci, 7 pa raznim sodnijam na deželi. Od vseh 17 avskultantov je samo jeden slovenščine zmožen in še ta je odrejen sodniji v Zgorenji Beli (Ober-Vellach), torej sodniji v popolnem nemškem okraji, jeden pa za silo lomi koroški dialekt!

Od vseh drugih šouradnikov pri Celovski deželni sodniji, bodi si pri pomožnem uradu ali pri zemljišni knjigi nikdo slovenščine zmožen ni, vsi od prvega kancelista do zadnjega sodnjega sluga celo za silo slovenski govoriti ne znajo!! — Od sodnikov, kateri so nameščeni v preje navedenih popolnem slovenskih okrajih, so samo sodniki v Borovlji, Doberli vesi in Kaplji slovenščine v besedi in pisavi zmožni, sodniki v Pliberku, Rožeku in Podkloštru pa znajo le za silo govoriti slovenski.

Od sodnikov, kateri so nameščeni v mešanih okrajih ni slovenščine nobeden večč.

Od 21 sodnih adjunktov, kateri so nameščeni pri okrajnih sodnijah na deželi, ni niti jeden zmožen slovenski uradovati, za silo moreta s slovenskimi strankami občevati le dva adjunkta. Ta nedostatek občutijo najhujše slovenske stranke, ki imajo posla pri sodnijah v Šent-Pavlu, Šent-Vidu, Beljaku, Šent-Mohorji in Trbiži, kajti pri teh sodnijah slovenske

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXVII.

(Dalje in konec.)

„Bazarovu na spomin!“ šepnila je Katja svojemu možu na uho in trčila ž njim. Arkadij stisnil jej je v odgovor roko, a ni se upal glasno napiti ta toast.

Kazalo bi, da končamo? No, morebiti želi kdo iz čitateljev izvedeti, kaj dela sedaj, baš sedaj, vsaka osoba, s kojo smo ga seznanili. Pripravljeni smo, da ga uzadovoljimo.

Ana Sergějevna se je pred nedavnim časom omožila, ne iz ljubezni, temveč iz premiselka, z nekim bodočim ruskim „delovalcem“, jako premetnim pravnikom, krepkega praktiškega daru, trde volje in imenitne izgovornosti — s še mladim, dobrim in kakor led mrzlim človekom. Jako soglasno živita in bodeta doživela morebiti celo srečo... morebiti tudi ljubezen. Kneginja H... ska je umrla,

in pozabili so je še tisti dan. Kirsanova, otec in sin, nastanila sta se v Marini. Dela jima gredo bolje od rok; Arkadij postal je izvrsten gospodar, in „ferma“ donaša že precej znamenite dohodke. Nikolaj Petrovič bil je izvoljen posrednik*), in trudi se na vso moč; neprestano popotuje po svojem okraji, govori dolge govore (on misli namreč, da se morajo kmetje „izpametovati“, to je, da se jih s tem, da se večkrat opetujejo iste besede, prepriča), in vender, da govorimo resnico ne uzadovoljava popolnoma niti olikanih plemičev, govorečih sedaj jezno sedaj otožno o mancipaciji (au izgovarja se skozi nos), niti neolikanih neprenehoma zabavljajočih „tej mancipaciji.“ In za te in za one je premehak. Katarini rodil se je sin Kolja, Mitja pa je že krepak deček, leta okolu in govori razločno. Fenička, Fedosjo Nikolajevna ne obožuje poleg moža in Mitje nikogar tako, kakor svojo sinaho, in kadar se ona usede za klavir, ne bi šla ves dan od nje. Res, spomnimo se še Petra! Grozovito je napihnen od same neumnosti in važnosti, izgovarja

*) Posredniki posredujejo v prepirih, ki so radi odpraviti robstva nastali mej kmeti in njihovimi bivšimi gospodi.

vse e kakor ju: vjutjur, njusrjučjun, in oženil se je tudi ter dobil precejšno doto s svojo nevesto, hčerjo mestnega vrtnarja, ki je odpovedala dvema dobrima ženinoma samo zaradi tega, ker nista imela ur. Peter pa ni imel samo ure — imel je tudi lakovane polučevljčke!

V Draždanih, na Prulski terasi, srečate lahko mej drugo in četrto uro, v najfashionabelnejem času za sprehod, blizu petdesetletnega moža, popolnem sivega in nekako bolehačočega za putiko, a vender še lepega, izborna oblečenega in z onim posebnim znakom, kojega dobi človek le, ako biva dlje časa v višjih slojevih družbe. To je Pavel Petrovič. Odpotoval je iz Moskve v tujino radi zdravja in ostal v Draždanih, kjer se večinoma pozna z Angleži in ruskimi potovalci. Napram Angležem nastopa priprosto, skoro skromno, vender ne brez dostojanstva. Zdi se jim nekoliko dolgočasen, vender spoštujejo v njem dovršenega gentlemana, „a perfect gentleman.“ V družbi Rusov prosteje kaže svojo žolčjo kri ter zabavlja nad samim saboj in nad njimi. A vse to izvaja jako milo, malomarno in spodobno. Nazore ima slovanofilske: znano je, da se višjemu svetu zdi to très distingué. Ruskega ne

občevati, ako ne znajo slučajno nemški.

Ako slednjč še omenimo, da na vsem Koroškem, kjer stanujejo Slovenci, oziroma pri tamošnjih sodnijah ni ne jednega zemljeknižnega vodje, ali kancelista, kateri bi znal slovenski, (kajti nemškimi besedam pridevati slovenske končnice ne moremo zmatrati za znanje slovenščine.)

Najbolj gorostasne so razmere pri deželni sodnji in pri okrajni sodnji v Celovci. Kajti od vseh tamošnjih justičnih uradnikov zmožni so le 4 slovenščine. Kazenske preiskave vodijo tu sodni pristavi, od katerih je, kakor smo že rekli, le jeden slovenščine vešč, pa še tisti je prirejen mestno delegovani okrajni sodnji. Za časa, ko je deželnemu sodišču v Celovci predsedoval predsednik Schulheim bil je pri Celovski deželni sodnji sestavljen slovenski senat za slovenske stranke. In dandanes se koroški Slovenec, kateri kakor svoje stare vere, tako tudi svojega materinskega jezika ni pozabil, ne more dogovoriti s sodnikom, kateri naj mu da pravico! — Po vsem tem se ne smemo čuditi, da diurnisti, zakotni pisarji in Bog si ga vedi kdo vse poslujejo pri raznih kazenskih in civilnih pravnih kot tolmači. Kako mogo ti ljudje, ki so večinoma žalostne eksistence in ki izsesavajo ubogega slovenskega Korošca kakor pijavo, informovati sodnika in mu dati podlogo za nadaljno sodno postopanje, to si moremo misliti! In kako se more pri tacih sodnijah vršiti priseganje v civilnih pravnih?? —

Pri tacih okoliščinah se ne smemo čuditi, da se koroških Slovencev poprijela nekaka mlačnost v narodnem obziru. Koroški Slovenec prišel je do žalostnega prepričanja, da jezik, katerega so govorili njegovi predniki, nema veljave pri nemški gospodi in pri javnih uradih. Kamor potrka ter prosi v svojem maternem jeziku, zagrmí mu glas nasproti: Nix bindisch! Zahtevanje njegovo, da se naj uraduje v njegovem maternem jeziku, je in mora ostati brezuspešno, ker se sodnik ž njim celo ne more zmeniti v slovenskem jeziku in bo ostalo toliko časa, dokler vrhovno justično vodstvo, uvidevši te nedostatke, ne namesti na Koroškem slovenščine večjih uradnikov!

Tu je treba nagle pomoči; sveta dolžnost zastopnikov slovenskega naroda je, da razpravljajo to v nebo upijočo krivico, katera se godi našim ubogim bratom trpinom na Koroškem, na pravem mestu, ter dosežejo vsaj nekaj v tem oziru.

Ako se v tem oziru ne bode ničesa ukrenilo, potem tudi nesmo opravičeni moledovati zoper žalostne narodnostne razmere naših nesrečnih koratanskih bratov. Slovenske uradnike koratanskim Slovincem! in narod se bo začel zopet vzbujati in zavedati svoje narodnosti in možato zastopati jo, uvidevši, da se njegov jezik čisla in spoštuje tudi v c. kr. uradih. H—k.

„Matica Slovenska.“

Tajnikovo letno poročilo o delovanju odbora v dobi od 1. aprila 1887. do 31. marca 1888. l.

Matica Slovenska zvršila je pred kratkim 24. leto svojega obstanka. Kar se posebej tiče zadnjega leta društvene dobe, o katerem mi je po odborovem naročilu naloga danes zboru poročati, smemo

čita nič, a na njegovi pisalni mizi stoji sreberna pepelnica v obliki kmetске coklje. Naši turisti pohajajo ga jako pogostoma. Matvej Iljič Koljazin, ki stoji sedaj v „opoziciji“ posetil ga je, popotujoč v češke toplice, slovesno. Draždanci pa, s kojimi se sicer malokdaj vidi, jedva, da ne klečeplazijo pred njim. Ustopnice v dvorno kapelo, v gledišče itd. nihče ne more dobiti tako lahko in hitro, kakor der Herr Baron von Kirsanoff. Dobrote izvršuje še, kolikor jih more, vedno še napravlja nekaj šuma: ni bil nekdanj zaman „lev“; — a življenje ga teži... teži bolj nego sam misli... Pogledati ga je treba v ruski cerkvi, kadar sanjari pri strani naslonjen na steno in se dolgo ne gane, britko stisnivši ustnice; potem zavé se nenadoma ter se jame neopazno križati...

Tudi Kukšina je na tujem. Sedaj je v Heidelbergu, a ne proučava naravoslovja, temveč arhitekture, v kateri je, kakor pravi, našla nove zakone. Kakor poprej občuje z dijaki, posebno z mladimi ruskimi fiziki in kemiki, kojih je polno v Heidelbergu in ki vzédujejo najivne nemške profesorje s svojo dovršeno nedelavnostjo in popolno lenobo, vzéduvši jih najprej s svojo trezno sodbo o vsaki

stvari. Z dvema ali tremi takimi kemiki, ki niso vedeli razločevati kisleca od dušca, ki pa svoja lastna prepričanja zanikujejo. Sitnikov občuje v Peterburgu z velikim Elisevičem, ker hoče tudi velik biti, in nadaljuje po svojem prepričanju „delo“ Bazarova. Pravijo, da ga je nedavno nekdo pretepel, a ostal mu ni na dolgu: v nekem malostnem članku natisnenem v malostnem časopisu omenil je po strani, da je oni, ki ga je pretepel — strahopetnež. To imenuje on ironijo. Otec ne briga se zanj kakor se prej ni, njegova žena pa ga smatra norca... in književnika.

V enem najbolj oddaljenih kotov naše Rusije leži malo grobišče. Kakor skoro vsa pokopališča dežele naše, podaja nam tudi to jako žalosten pogled; rovi, kateri je obdajajo, obrasteni so že davno od plevela in zasuti; leseni križi leže na tleh ali pa se še komaj drže po konci, upogneni pod malimi strešicami, ki so bile nekdanj pobarvane in postavljene nad njimi. Nagrobni kameni spravljeni so s svojega mesta, prav kakor bi jih kdo od spodaj potisnil strani, dve ali tri gola drevesa jedva delajo nekoliko sence; mej grobovi pasejo se ovce... Jeden grob pa je mej njimi, kateremu prizanaša

Glede delovanja pritrtil je odbor tudi v zadnji dobi načelu: prepuščati glavno delo odsekoma, izdelane načrte pa predlagati njemu v konečno potrdilo. Običajno sta se tedaj skoro pred vsako odborovo sejo shajala oba odseka ter pretresala in prirejala vso za odbor potrebno stvarino iz svojih delokrogov. Kakor v predzadnji dobi imel je odbor tudi v zadnji štiri seje, namreč 27. aprila, 7. julija, 24. nov. in 14. marca; istotako gospodarski odsek, namreč 4. maja, 25. junija, 21. novembra in 10. marca; književni pa tri, to je 7. junija, 19. novembra in 12. marcija. Prva odborova seja bila je v prvi vrsti namenjena konstituiranju odbora in volitvi odsekov, druga konečni aprobaciji lanskih društvenih knjig, tretja stroškom za lanske knjige, četrta letošnjim knjigam in deloma pripravam za današnji redni veliki zbor.

Dve vprašanji se vijeta neprestano skozi društveno kroniko, književno in gmotno. Čim previdnejše in varčnejše postopa odbor financijelno, tem trdnejšo podlago osnuje društvenemu obstanku, tem lože mu je potem tudi društvenike zadovoljiti z obsegom in stvarino knjig; nasprotno pa se mora istotako po zanimivih, obče prijajočih knjigah zvečkati tudi število društvenikov in ž njim važni vir perijodičnih letnih dohodkov.

Oglejmo si nekoliko natančneje, kako je odbor ti dve vprašanji v zadnji dobi reševal, in obrnimo se najprej k književnemu vprašanju. Glede izdavanja knjig se je odbor držal lani načela predzadnjega leta. Hotel je podati društvnikom pred vsem skupino manjših, po vsebini raznovrstnih, kolikor mogoče izvrstnih spisov na znanstveno poučni podlagi; tej skupini bodi pridodano pisarniško poročilo v običajni sestavi. To načelo je izraženo v Letopisu za l. 1887, katerega je več let sem tako marljivo in spretno uredoval prof. Levec, da omenjajo knjigo pohvalno že razni slovanski znanstveni časopisi in društva. Z dr. Lampetovim „Uvodom v modroslovje“ dobili so Matičarji samostojno, znanstveno poučno knjigo iz doslej mej Slovenci še malo obdelovane stroke. Odbor mora biti pisatelju le hvaležen, da se je težavne naloge lotil ter jo tako častno rešil; knjiga bo močno prijala pred vsem strokovnjaškim krogom. „Mrtve duše“ Gogolove v Podgoriškega prevodu, so knjiga lepoznavske vsebine, ki je bila Matici iz zapuščine velezaslužnega pokojnika na ponudbo in s katero nadaljuje Matica „Zabavno knjižnico“. Imenovane tri knjige obsejajo

človeška roka, katerega ne teptajo živali s svojimi nogami: le tice prihajajo in sedajo nanj, in vsako jutro o zarji pojejo ondi. Železna ograja ga obdaja, in na obeh koncih stojita dve mladi jelki: Evgenij Bazarov pokopan je v tem grobu. Dva človeka, — mož in žena, katera je breme let upognilo, prihajata ga iz bližnje vasice večkrat obiskavat. Opirajoč se drug ob drugega, približujeta se s počasnim korakom ograji, poklekavata ter jokata dolgo in bridko; oči so jima uprte na némi kamen, ki pokriva njiju sina; po nekaj besed izpregovarjata, brišeta prah ležeč na plošči, privzdigujeta to ali ono jelovo vejo, spet pričenjata moliti in ne moreta se odločiti, da bi ostavila ta kraj, kjer s zdita bliže svojemu sinu in njegovemu spominu... Je-li mogoče, da bi bile zastoj njiju molitve, njiju solze? Je-li mogoče, da čista, požrtvovalna ljubezen ni vsemogoča? O ne! Naj je bilo še tako strastno, še tako uporno to srce, ki počiva v grobu, — cvetice, katere razcvetě na njem, gledajo nas prijazno s svojimi nedolžnimi očmi; ne govoré nas samo o večnem pokoji, o pokoji „ravnodušne“ prirode, pripovedujejo nam tudi o večni spravljenosti, o življenji brezkončnem.

prekoračil običajno mejo glede obsega. Oblika jim je bila ista, kakor predlanskim, tiskovni red isti, stroški so bili pa za blizu 200 gld. manjši, kakor po proračunu nameravani. Namen, ki ga je imel odbor z omenjenimi knjigami, je bil najblažji in najresnejši; je li ž njimi tudi občno ustrezal, o tem sodijo naj društvniki in sploh občinstvo slovensko. Tudi za letos so dóslej določene tri knjige, namreč: 1. Letopis za l. 1888. Urednik dr. L. Požar. Vsebina in sestava podobni lanskim, oblika ista. Večina spisov je že gotova, nekaj jih utegne priti kmalu, gotovo pa o pravem času; nekaj jih je Matica pisateljem vrnila. Knjigo, ki bo obsejala okrog 20 tiskovnih pol, ima tiskati zopet „Narodna Tiskarna“, korekture preskrbe pisatelj in urednik. 2. J. Apib: Slovenci in l. 1848. Kulturno-zgodovinska stvarna razprava v obsegu do 18 tiskovnih pol. Te dni gre k Blazniku v tisek. 3. Erjavčevi pripovedni spisi. I. del. Uredil Fr. Levec. Knjiga ima obsežati kot III. zvezek „Zabavne knjižnice“ 15 tiskovnih pol. Zaradi premnovega gradija izide II. del nasproti prvotnemu načrtu še le prihodnje leto. Tiskala jo bo „Katoliška Tiskarna“. Pravico do izdaje si je pridobila Matica od varuha pokojnikovih dedičev. — Omenjene tri knjige preračunjene so tedaj zopet na več, kakor 50 pol. Tiskovni red isti, oblika ista, sestava podobna lanskim.

Slavnemu zboru je znano, da ima Matica v svoji oskrbi več tujih fondov, mej njimi od 1885. l. sem tudi „Jurčič-Tomšičeve ustanovo za literarne namene.“ Svota pod tem imenom je narastala lani do konca leta na 2500 gld. V soglasi z namenim ustanove razpisal je odbor lani častni nagradi dvema izvornima povestima; jedni 200 gld., drugi 100 gld., kateri se imata pisateljema izplačati iz obrestij omenjene ustanove. Jedna od teh dveh povestij utegne morebiti še letos iziti kot četrta knjiga v Miličevej tiskarni. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. aprila.

30. t. m. bode skupni ministerski svet, pri katerem se bodo določile predloge, ki se imajo predložiti delegacijama.

Gregrov govor hudo napadajo ogerski listi in trdijo, da so njegove izpeljave veleizdajske in je v njih tudi razžaljenje velečastva. Na ta način Čehi ne bodo pridobili simpatiji Ogrov za njih avtonomistične težnje. Vidno je, da je Gregrov govor hudo zbodel vse nasprotnike slovanstva.

Vnanje države.

Kakor je znano, se dosedaj v Rusiji rezervisti neso klicali k vajam. Sedaj se bode pa to spremenilo, kar bi utegnili semtertja imeti za rezerviste neugodne posledice. Marsikoga bi utegnili odpustiti od službe. Vojno ministerstvo je zatorej naročilo oblastvom, da naj pogovarjajo občinska predstojništva in zasebnike, da naj obdržé rezerviste še nadalje v službi. Ker bodo vaje le malo časa trajale, jih bode ta čas že lahko pogrešali in jih ne kaže takoj zamenjavati z drugimi, ki so vojaščine prosti.

Nemiri mej rumunskimi kmeti se še nikakor neso poglobili. V Tariceni v Olteniškem okraju so ponehali nemiri, ko so zaprli nekega Bukureškega

revolverjem, a vender ga je policija spravila pod ključ. Preiskava proti njemu se hitro nadaljuje in ga bodo strogo kaznovali, da bi ostrašili druge. Bivšega Jaloviškega prefekta so tudi zaprli, ker je kmete šuntal, da naj se prilaste zemlje veleposestnikov. V Uršišeni, kjer so se nemiri z nova začeli, se kmetje ubili arhimandrita, ki ima ondu posestva. V Maksigeni ji so kmetje razdeljali nekemu posestniku hiše in gumne.

Turčija je poslala mnogo vojakov v Epir in Makedonijo, da preprečijo ustajajočo grškega prebivalstva. Grški agitatorji so poslednji čas po teh krajih narod podpihivali in mu obetal pomoč Grške in Rusije, če se spunta. Zlasti grška duhovščina je močno podpirala agitacije. Metropolita v Seresu so bili zaprli zaradi tacih agitacij, ker je pa patrijarh hudo ugovarjal, so ga izpustili in sedaj vodi preiskavo proti njemu duhovsko sodišče.

Novo francosko ministerstvo hoče že v jedni prvih sej zbornice staviti zaupno vprašanje. Tako se utegne pripetiti, da čez malo dni odstopi vlada, ki je jedva poslovala začela. Tako bi se bili vsi tisti varali, ki so stavili velike nade v novo ministerstvo. Floquetova vlada ima več nasprotnikov mej republikanci poleg tega mu je nasprotna vsa monarhistična stranka. Boulanger-jevi privrženci bodo rujejo proti vladi, ki neče takoj zbornici predložiti kakoga načrta o reviziji ustave Boulanger sam pa le zatregel želi revizije ustave, ker ve, da bi stvar napravila še večje zmešnjave mej republikanci ter bi se potem lažje polastil državne oblasti.

Nemški kancelar izjavil se je proti nekemu tujemu diplomatu, da se Nemčija strogo hoče držati nemško-avstrijske zveze. Battenberžanovi ženitvi se je ustavljal, da okrepča one osebe in stranke v Rusiji, ki delajo za mir.

V **kongiške** državi baje Evropci jako grdo delajo z domačini. Vso zemljo mej Maladi in Stanley Pool, 200 angleških milj na dolgo in 90 angleških milj na široko, so opustošili, vasi požgali, ljudij pobili. Celo ženskam in otrokom neso prizanašali. Tako so izvedeli angleški listi. Kaj je bilo povod takemu grozovitnemu postopanju, ne vemo. Na tak način se pač Evropci domačincem ne bodo priljubili.

Ožje volitve so **holandsko** zbornico so vse za liberalce neugodno izpale. V zbornici bode 53 klerikalcev in 45 liberalcev. Nova vlada, ki bode sestavljena iz klerikalcev, bode torej v drugi zbornici imela zadostno večino. Težava bode pa zanje, ker imajo liberalci v prvej zborščici večino.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je preteklo poletje po toči poškodovanim posestnikom pri sv. Hieronimu v Savinjski dolini 100 gld., onim v občini Rogački 300 gld.

— (Shod volilcev II. razreda) bil je včeraj zvečer ob 7. uri v mestni dvorani. Gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pozdravil je kot načelnik narodnega volilnega odbora došle volilce ter potem predsednikom shodu predlagal mestnega odbornika g. Fr. Ravnika. Predlog ta bil je vsprejet z odobravanjem in g. predsednik otvoril je debato o kandidatih. Prvi je bil jednoglasno in z odobravanjem kot kandidat proglašen gosp. župan Grasselli, kot drugi pa trgovec g. Josip Benedikt. Ker se stavbeni svetnik g. Fr. Potočnik prihodnji mesec preseli v Gorico in ne prevzame nobenega mandata več, bil je na njegovo mesto kandidatom proglašen g. Janez Rozman, župnik Šentjakovski, katerega je mnogo volilcev želelo. Kot četrti kandidat pa je bil na g. Pirca predlog proglašen gosp. c. kr. notar Ivan Gogala, župan Grasselli zahvalil se je volilcem na zaupanju, že tretjikrat mu izkazanem, ter obljubil, da bode vse svoje skromne sile, kakor doslej, posvečeval blaginji mesta. (Živio klici.) S tem bil je shod končan.

— (Državni pravdnik v Celovci) dr. Zechner dobil je naslov in značaj nadsodniškega svetnika.

— (Premembe v Lavantinski škofiji) G. Blaž Trunk, župnik v Slivnici pri Mariboru stopi v pokoj. G. Fr. Černejšek, kaplan v Loki, premeščen je v Kozje, g. Klepač, kaplan v Kozjem, kot kaplan v Loko, g. Andrej Zdošek pa kot kaplan na Pako.

— (Tabori v Istri.) „Tagespost“, za njo pa tudi drugi listi, ki radi pobirajo njene drobtine, prinašali so vest o taborih, ki se imajo letos vršiti po Istri. Znani so natančno število taborov, naštevili vsa taborišča in celo posamične točke dnevnega reda. Pošteno bi pač bilo, ko bi ti listi blagovolili povedati svoj vir, kajti v Trstu, Pazinu, Kopru in drugih krajih Istre o teh taborih nihče ničesar ne ve.

— (Osepnice) v zaujnih 24 urah za osepnice zboleli: Nobeden. Ozdravela: 1 ženska, 1 otrok. Umrl: Nobeden. Ostane še bolnih 7 moških, 1 ženski in 9 otrok. Skupaj 17 oseb.

— („Ljubljanski pohajkovelec“) nam piše: Predvčeraj popoldne je bilo. Ogrvejačoče aprilovo solnce dalo je Ljubljanskemu „winkel-doharju“ — W. G.—er-ju povod, zateči se zaradi žeje v želodci in grlu, a zaradi suše v žepu v dokaj znano gostilno na sv. Jakopa trgu. Tamkaj se ta „Bauernfänger“ — kakor bi ga zval dr. Glantschnigg, — usede za mizo ter naroči četrta vina — drugega za družim ter jih prazni do številke 5. in pri tej nastal je zunaj tudi že mrak, katerega je ta učeni lisjak pričakoval. Tako precej okrepan ustane in vpraša za račun. Ta se mu pove. Mesto plačila reče možič v tolažbo natakariči: „Pardon! ich habe mein Portemonais zu Hause vergessen; habe ich vielleicht Credit?“ — „Nein!“ — „So bitte ich, wollen Sie nicht vielleicht einen Knecht mit mir schicken.“ Tudi to se zgodi. Hlapec gre z „gospodom“, a ta pelje ga mesto v svoje stanovanje — v neko krčmo in naroči pol litra vina. Tega izpijeta oba, a ko je treba plačati pusti „dohar“ hlapca na cedilu, tako da bi bil ta kmalu še ob — klobuk prišel. — Morala: Krčmarji pazite na svojo pijačo in goste, kajti ne ure ne dneva ne veste, kdaj pride kakšen „rafiniran dohtar“ k Vam, in vas tako — na led spelje, kajti za-nje so zdaj slabi časi!

— (Novo brzojavna postaja) dovoljena je za Braslovce, v zvezi s pošto.

— (Vabilo na kozarec dobrega vina) namesto na: občni zbor (katerega je g. c. kr. glavar Beljaški „radi nevarnosti izgredev 16. t. m. ustno prepovedal) v nedeljo 22. aprila 1888 ob 4. uri popoldne na Vratah v gostilni pri „Neuwirthu“ po tem-le dnevnem redu: Se pije, peva, je in katera možka pove. V Gorji, 18 aprila. 1888.

Matej Lutman, župnik.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi dolensko pevsko društvo. narodna čitalnica in dolenski „Sokol“ dne 22. aprila 1888 v prostorih „Narodnega doma“ v Rudolfovem na korist pogoelcem na Vinici. Program: 1. A. Foerster: Sokolovska, moški zbor. 2. A. Nedved: Na goro, mešani zbor. 3. F. B. Mendelsohn: a) Koračnica iz „Sommertraum“. b) Koračnica iz „Athalia“, četverspev na klaviru. 4. Witt: Sloga, kvartet. 5. V. Klaič: Svrčanje, mešani zbor. 6. F. S. Vilhar: Večerna, mešani zbor. „Repatica“, vesela igra v jednem dejauji. Po Iflandu poslovenil Novomešan. Marmorni kipi. predstavlja dolenski „Sokol“. Ustopnina: Sedeži po 40 kr., navadne ustopenice po 30 kr., za dijake po 15 kr. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 19. aprila. V zbornici zahteval ministerski predsednik Floquet v očigled resnemu položaju zaupnico, da more braniti republikanske institucije. Zbornica dala vladi zaupnico s 379 proti 177 glasom ter sklenila dalje s 340 proti 215 glasom, da se komisijon za ustave preuredbo imenuje v soboto. Boulanger idočega v zbornico in nazaj občinstvo živahno pozdravljalo.

Berolin 19. aprila. Bolezen cesarjeva se je shujšala in pojavile so se prikazni, da se je bati otovanja krvi. Tako mislijo ne samo nemški zdravniki, mej njimi Leyda, ampak tudi Mackenzie. Kakor piše „National-Zeitung“, ni bolezen omejena več na grlo, marveč se je razširila v sapnik. Ne samo pri odprtini v grlo, v katero se ima utikati cev, ampak tudi pod to odprtino kažejo se razrastki, ki zožujejo sapnik ter so cev nazaj potisnili. Kako daleč v pluća so se zrastki razširili, se ne dá dognati, ker sedaj ni moči pogledati skozi usta v sapnik. Da so pa pluća tudi že prizadeta, o tem sedaj ni več dvomiti.

Šmarje pri Jelšah 20. aprila. Naučno ministerstvo odgovorilo na naš rekurz zoper germanizatorski ukaz deželnega šolskega sveta, da ima biti na tukajšnji petrazrednici učni jezik samo slovenski.

Dunaj 20. aprila. „Heeres-Verordnung-blatt“ objavlja Najvišje odobrenje, da se mirovno stanje trénstva (train) pomnoži za štiri ritmajstre prvega, za štiri ritmajstre drugega razreda, za trinajst nadporočnikov, za dvanajst poročnikov, pričenski s 1. dnem maja 1888.

Berolin 20. aprila. Cesar imel precej mirno noč. Stanje sicer neizpremenjeno.

Peterburg 20. aprila. Misli se, da se bode sredi maja otvorila železnična proga iz Merva v Samarkand.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Odnosaji v političnem okraji Kočevskem neso se tudi toliko premenili, da bi se prebivalci mogli odreči olajšilo, katero jim daje § 17. zdaj veljavnega krošnjarskega zakona, in smemo reči, da še zmerom veljajo razlogi, kateri so napotili postavdaja, da jim je dala to olajšilo. Svet je nerodoviten, žito si morajo uvažati, večjih obrtovalcev ni in ker tudi krošnjarstvo ne daje toliko zaslužka, kakor prej, zato se prebivalci znatno selijo v Ameriko. Odseku se je torej izjaviti, da se rečeno olajšilo dovoli vsem občinam sodnih okrajev Kočevskega in Ribniškega ter občinam Velike Lašiče, Sv. Gregor in Lušarje sodnega okraja Velikolaškega. Izmej navedenih stvari trebalo iz zdravstvenih oz. rojv izpušiti: „ostrige in kalamare“, kar se zgodí lahko tudi radi tega, ker krošnjari ž njimi več ne krošnjarijo. Privzeti pa bi bilo treba: sardine, malajsko grozdje, melise, ocukrano in suho sadje, sladne bombone, ker s temi proizvodi danes krošnjarijo krošnjarijo. V drugih okrajih na Kranjskem ni potreba posebnih olajšil.

Zatagadel predlaga odsek, slavna zbornica naj se izjavi v tem zmislu.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič misli, da so določila načrta o novem krošnjarskem zakonu preostara. Recimo, da v velikem mestu, da je na Dunaji krošnjar tujcem nadležen; v Ljubljani ne moremo tega trditi in krošnjarstvo tudi ne škoduje tukajšnjim trgovcem. Na kmetih pa je krošnjarstva še vedno potreba, ker krošnjar krošnjari z mnogimi proizvodi, katerih ravno ni v oddaljenih krajih, v katerih krošnjari.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann podpira predlog odsekov.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič je mnenja, da bi si krošnjari več prislužili, ako bi krošnjarili samo v svoji domovini.

Gospod zbornični svetnik Ivan Baumgartner izjavlja, da se načrt novega krošnjarskega zakona po možnosti ozira na željo trgovcev.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann predlaga, da se v § 9. mej ono blagó, katero je ne gledé na izvor izključeno od krošnjarstva vsprejmó tudi človeški lasé.

Gospod zbornični svetnik Vaso Petričič predlaga k § 10., da se krošnjarstvo v občinah z več nego 20.000 prebivalci more prepovedati trajno ali na nedoločen čas.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann ne more se strinjati s predlogom g. predgovornika, ker se more krošnjarstvo prepovedati samo na zahtevanje občine in v sporazumu s trgovsko in obrtniško zbornico, in zatagadel ne moremo trditi, da v občinah z več nego 20.000 prebivalci ni smeti krošnjariti.

Pri glasovanji sprejme se predlog odsekov s pristavkom gosp. Karola Luckmanna k § 9, a predlog g. Vasa Petričiča k § 10. se odkloni.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—278)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

17. aprila:

Pri Slonu: Taage iz Berlina. — Frank iz Hamburga. — Augustin z Kolonje. — Lininger z Dunaja. — Bruck, Klein, Friedman, Mauler, Hirsch, Walber, Malbe, z Dunaja. — Raunkig iz Cradca. — Marinovič iz Bebrine. — Milkovič iz Jakše. — Kurjakovič iz Novska. — Mester iz Sent Janža. — Poglajn iz Mislinja. — Baronin iz Gada. — Kautz iz Leburasha. — Hajner iz Zagerja.

Pri Maličih: Bergmann, Hoffmann, Ronzoni z Dunaji. — Wälcher iz Marburga. — Radler z Dvora. — Gorup z Reke.

Pri južnem kolodvoru: Kreindl z Dunaja. — Čerko z Dunaja. — Fischer iz Bakša. — Naglas z Reke.

Pri avstrijskem cesarji: Dobauschek iz Trata. — Benedik od sv. Valentina. — Kačič, Albich, Globočnik iz Železnikov.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. aprila	7. zjutraj	733.3 mm.	9.8° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. popol.	730.9 mm.	20.0° C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.2 mm.	11.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 13.9°, za 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 20. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78-05	78-60
Srebrna renta	80-35	80-45
Zlata renta	110-05	110-50
5% marcna renta	92-80	93-25
Akcije narodne banke	865-—	864-—
Kreditne akcije	268-80	270-20
London	127-—	126-95
Srebro	—	—
Napol.	10-05 1/2	10-05
C. kr. cekini	5-97	5-97
Nemške marke	62-40	62-32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	—	96
Ogerska papirna renta 5%	—	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	100 gld.	182

Konc. prodajo (289-1)

razstrelilnih snovij,

kot dinamita, haloxilna (črna razstrelilnega smodnika), Ima angleških varnostnih užigalnih vrvic in razstrelilnih kopic

za Ljubljano in okolico ima samo

železninska prodajalnica

ALBIN C. ACHTSCHIN,

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvečile pri zabasanju človeškega telesa glavobolu, navalu krvi, otipnemih udih, skruženem želodcu, pomajkanju stisni do jedij, ječnih in obilnih boleznih, in presegaio v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606-18)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ošesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Usueh zajamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, P. Eirnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfbergu A. Hath.

Pristen samo, če imeta navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (287-1)

Največja priljubljenost v gospodinjstvu.

V prodajalnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah se dobiva

Najvišja odlikovanja in zlato kolajne.

Daje najedenkrat, ne da bi se kaj pridejalo, izvrstno mesno juho.

Bouillon-Extract
Maggi's

Ko dišava za jed nepresegljivo zaradi dobrega ukusa in nizke cene.

Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obćenokoristne družbe.

• Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** • Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelie, Ivan Müller, Rudniška bračova skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-22)

Kočevsko

okrajno glavarstvo.

Zemljepisno-zgodovinski spis.

Spisala

Št. Tomšič in Fr. Ivan.

Ta res hvalevredna knjiga dobiti je pri gospodu **Antonu Lapajnetu**, učitelji v Ribnici, in v **Narodni Tiskarni v Ljubljani** po 55 kr., s pošto 5 kr. v. š.

A. HARTLEBNA VOLKS-ATLAS.

ki ima 72 kart v 100 kartinah straneh, popolen v 20 snopičih po 30 kr. Za skupno ceno 6 gld. se ponuja občinstvu v vsakem oziru izvrstno, vsem zahtevam znanosti zadostujoče kartino delo, kakeršnega še ni tako dovršenega, tako popo nega, pa za tako nizko ceno. Z majhnimi žrtvami napravi si lahko vsakdo ta atlas, ter si tako pridobi delo, ki mu da odgovor v vseh vprašanjih svetoznanstva. **Naročnino vsprejema in ima že prve snopiče.**

(291-1)

J. Giontini v Ljubljani.

Restavracija Ljubljanske čitalnice.

Zahvaljevaje se za mnogobrojni obisk v gostilni v Logatci svojim vsakdanjim gostom, naznanjam slavnemu občinstvu in čast. duhovščini, da sem sedaj v najem vzel

restavracijo Ljubljanske čitalnice,

kjer bodem stregel slavnemu občinstvu z dobrih **Koslerjevim carskim pivom**, izvrstnimi **dolenjskimi, bizeljskimi, ornimi istrijskimi in originalnimi dolnje-avstrijskimi vini iz Retza.** **Zajutrk** je zmirom vkusno pripravljen, isto tako **kosilo in večerja.**

Za mnogobrojni obisk se priporoča, zagotavlja najboljšo postrežbo

Franjo Remic,
restavrater.

(290-1)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najsmrenejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
1 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
1 dobit. a mark	70000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
7 dobit. a mark	15000
1 dobit. a mark	12000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
257 dobit. a mark	2000
2 dobit. a mark	1500
515 dobit. a mark	1000
839 dobit. a mark	500
30020 dobit. a mark	145
15960 dobit. a mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20,	

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **95.500 srečk**, od katerih se izžreba **47.800 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,160.290 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 47.800 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 90.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštnih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. .90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrnuti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. aprilom 1888

nam doposlati.

(284-2)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.